

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

1. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

5. LEDNA 2020

Z obsahu:

**Opravdový mír může být
pouze odzbrojený**

Promluva papeže
Františka u Mírového
pomníku v Hirošimě,
Japonsko,
24. listopadu 2019
- strana 2 -

**Blahoslavená Eurosie
Barbanová**

Libor Rösner
- strana 4 -

Splnění naděje

P. Štefan Ištvaník CSsR
- strana 6 -

„Sestup k nám z hvězd“
- strana 8 -

**Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (10)**

P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 10 -

**Jak hospodaří
katolická církev?**

- strana 12 -

Film o biskupu

**Vojtaššákovi v italské režii:
Okysličení unavené víry**

Západu

- strana 13 -

*„Nejprve se zjevuješ mezi námi jako dítě ve chlévě,
jako chudý v dílně, potom jako odsouzenec na dřevě kříže,
nakonec pod způsobou chleba na našich oltářích.
Řekni mi přece: Mohl jsi vymyslet ještě něco více,
aby sis získal naši lásku? ...“ (sv. Alfons Maria de Liguori)*

Bartolomé Esteban Murillo (1617–1682): Klanění tří králů

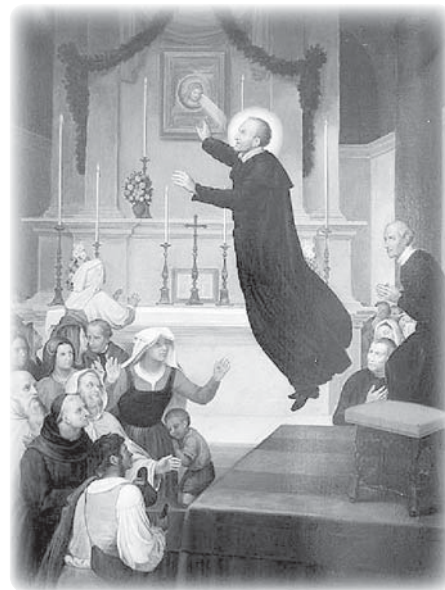
„Sestup k nám z hvězd“

Druhé učít, aby milovali Ježíše – to byla ustavičná a neúnavná starost svatého Alfonse Marii de Liguori (1696–1787), velkého italského světce. K tomu, aby přitáhl srdce lidí k jejich Vykupiteli, ležícímu v jesličkách a visícímu na kříži, použil tento všestranný génius „všechny registry“ svého nadání a schopností. Zakladatel řehole a pozdější biskup zkomponoval dokonce i vánoční píseň „Tu scendi dalle stelle“, která je v Itálii dodnes tak populární jako u nás „Tichá noc“.

Alfons byl potomkem dobře situované šlechtické rodiny de Liguori v Neapoli, v té době po Londýnu a Paříži třetím největším městem světa. Již jako 16letý se stal tento velmi nadaný a hluboce věřící mladý muž doktorem civilního i církevního práva a dotáhl to až na místo vyhledávaného advokáta, který neprohrál žádný proces – až do léta v roce 1723. V jednom ostře sledovaném a rozruch vzbuzujícím procesu, který vedli dva vévodové a kde šlo o miliony, utrpěl 27letý právník trpkou porážku, zapříčiněnou nekalými, nečis-

tými mocenskými podvody. Alfons, otrěsený zklamáním, opustil soudní síň se slovy: „Světě, až teď tě znám. Soudní dvory, vy mě již více nevidíte!“ V nemocnici pro nevléčitelně nemocné, uprostřed chudých, které tam navštěvoval, prožil a pocítil Alfons krátce nato v ohromujícím zážitku obrácení volání Boha, aby ho následoval. Zřetelně slyšel Pánova slova: „Zanechej světa, daruj se mně.“ Se slzami v očích se nabídl Pánu: „Zde jsem, dělej si se mnou, co chceš.“

Hned se odebral do kostela zasvěceného Panně Marii, kde na znamení své-

Už Alfonsova matka ho učila milovat Pannu Marii, o níž často rozjímал ve vánočních tajemstvích, a pochopil: všechno, co tenkrát udělala pro Ježíška, dělá teď také pro nás.

ho úplného odpoutání se od světa položil na oltář k nohám Panny Marie svoji dyku a slíbil, že se stane knězem.

Stále více dojat Ježíšovou horoucí vykupitelskou láskou, začal již jako seminárista, přepínaje své síly, sloužit ubohým. Jako mladý kněz se pak stal skutečným přítelem pro 30 000 takzvaných „lazzaroni“ – neapolských ubožáků a bezdomovců. Čím dále od města se na svých misiích Alfons nacházel, tím více byl otrěsený, a dokonce na „celý život poznamenaný“ materiální nouzí a náboženskou nevědomostí venkovského obyvatelstva; o tyto duše se nikdo nestaral! Jim chtěl zvěstovat lásku Vykupitele, do jejich služeb vložil Alfons svoje soucitné srdce a všechny svoje schopnosti jako omilostněný kazatel a zpovědník, básník, malíř a hudebník.

Tak tomu bylo kupříkladu i v horách u vesničky Scala nad městem Amalfi u zubožených pastýřů koz, s nimiž se modlil, zpíval a vysvětloval jim Boží slovo tak, aby to dokázali pochopit. Právě na tom místě založil tento apoštol v roce 1732 jako 36letý řeholi redemptoristů, Kongregaci Nejsvětějšího Vykupitele.

Ve svých strhujících kázáních, modlitbách a meditacích, jež si Alfons pečlivě připravoval, nikdy neváhal dojímavými slovy popsat, co pro každého člověka udělal Vykupitel v jesličkách a na kříži,

Kromě pevné víry darovala Alfonsovi jeho matka také sošku malého Ježíška zavinutého v plenkách. Tuto malou sošku nosil Alfons vždy u sebe. Dnes se nachází v muzeu kláštera redemptoristů v Pagani, kde tento světec jako 90letý 1. srpna 1787 zemřel.

Alfons byl v dějinách katolické církve jedním z nejúspěšnějších lidových misionářů a autorů knih. Do své smrti ve věku 90 let napsal 111 děl, mezi něž patří i vzácná kniha „Cesta lásky“ a jeho známá „Morální teologie“, či mariánská nauka „Vznešenosti Panny Marie“.

Blahoslavený papež Pius IX. právem označil tohoto prorockého pastýře duší titulem „doctor zelantissimus“ a prohlásil ho za „nadmíru horlivého“ učitele Církve. Ctihodný papež Pius XII. ho jmenoval patronem zpovědníků a morálních teologů.

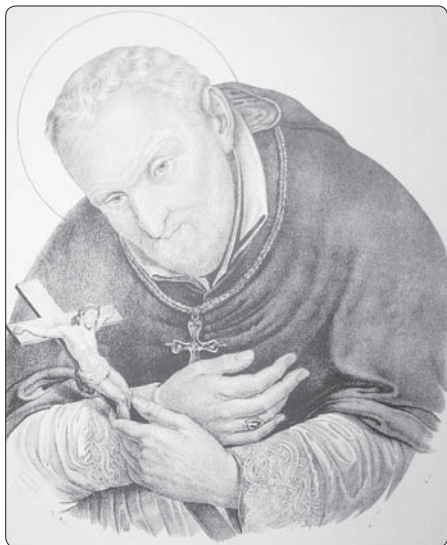
aby tak získal naši lásku! A mnozí změnilí svůj život.

Během dlouhých hodin před svatostánkem Alfons s úžasem meditoval nad láskyplnou odevzdaností svého Pána: „*Nejprve se zjevuješ mezi námi jako dítě ve chlévě, jako chudý v dílně, potom jako odsouzenec na dřevě kříže, nakonec pod způsobou chleba na našich oltářích. Řekni mi přece: Mohl jsi vymyslet ještě něco více, aby sis získal naši lásku? ... Když slyším slova »jesličky, kříž, oltář«, chci hořet touhou udělat pro tebe velké věci, Ježíši můj, který jsi pro mne udělal a vytrpěl něco tak nepochopitelného.*“
Láska a vykoupění – to byla klíčová slova, která pro Alfonse vyzářovala z chléva v Betlémě, takže se podobně jako svatý František často neuměl odtrhnout od tohoto místa. Tam se učil ctnosti Božího Dítěte: nekonečně velký Bůh se stal malým a přístupným pro všechny. On, který jako Bůh patří sobě samému, tak velmi toužil stát se naším vlastnictvím, že nyní každý může říci: *Ježíš je celý můj – moje je jeho tělo a jeho krev, jeho utrpení a zásluhy, jeho život i jeho smrt ... ano, tento člověk se nám narodil, aby trpěl. Proto přijal tělo, které bylo schopné trpět.*“

Alfons měl prostou, dětskou duši a jako pravý Neapolitán vkládal svoji víru a dojmy do poezie a hudby. Komponování šlo Alfonsovi lehce i díky hudebnímu vzdělání, které získal u mistra Kajetána Greka. V prosinci 1755, během lidových misí v Nole u Neapole, složil Alfons temperamentní vánoční píseň „*Tu scendi dalle stelle – Sestup k nám z hvězd*“, která je v Itálii dodnes velmi oblíbená. Farář don Michele Zambadelli se dozvěděl o Alfon-

Obraz uchovávaný v rodinné kapli letního sídla manželů Giuseppeho Liguori a Anny Marie Cateriny Cavalieri. Výjev zachycuje sv. Františka de Geronimo, který byl povolán aby požehnal prvorozeného Alfonsa. Poté, co vzal dítě do náručí, zvolal: „Toto dítě bude žít velmi dlouho, nezemře před dosažením devadesáti roků. Bude biskupem a světcem a bude dělat velké věci pro Ježíše Krista.“ Alfonsova matka po celý život uchovávala toto proroctví ve svém srdci. O mnoho let později toto matčino tajemství odhalil P. Antonio Tannoia, první velký životopisec neapolského světce.

sově skladbě a směle ho požádal, zda by si ji nemohl opsat. Alfons to odmítl, notový záznam písně však nechal na stole ve svém pokoji a odešel na modlitbu do kostela. Don Michele nedokázal odolat: potají si skladbu opsal a kopii si schoval do kapsy. Při slavnostní večerní pobožnosti nastal okamžik, kdy Alfons začal zpívat svoji vánoční píseň a věřící se s nadšením přidávali. Misionář Alfons se najednou zamyslel, jako by si nedoká-

zal vzpomenout na další strofy, a poblíž stojícímu ministrantovi řekl: „*Běž k donu Michelemu a vyžádej si od něho kopii, kterou má v kapse.*“ Po pobožnosti se odhalený farář, rudý hanbou, potkal s Alfonsosem na fáře. Bývalý právník na něho mrknul a poznamenal: „*Don Micheli, obviním vás z duchovní krádeže.*“

*Z Vítězstvo Srdca 107/2015
přeložil a upravil -dd-*

POEZIE

VÁNOČNÍ POEZIE

Běla Schovancová

Česká básnířka, žijící od roku 1974 ve Francii, ve svých verších zpívá hymnus Boží všemohoucnosti, jejímu působení ve všech přírodních aspektech naší existence. Z jemnosti, elegance a spon-tánnosti veršů Běly Schovancové zá-ří krása jejich citů, které nás vybízí k uchopení Absolutní pravdy, ukryté i v těch nejmenších stvořeních vesmíru.

AVE • Brož., 120x202 mm,
56 stran, 125 Kč

SOUZVUK BAREV

Gilbert Keith Chesterton

Uspořádal a přeložil Josef Hrdlička

Předmluva Tomáš kardinál Špidlík

Doslov Mojmír Trávníček

Výbor z Chestertonovy poezie, v níž autor „zdravý rozum ... drží na uzdě dobrou dávkou vtípu, humoru“. V zá-věru v autobiografických črtách se na-chází i autorovo vyznání, proč se stal katolíkem.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 143x235 mm, 96 stran, 89 Kč

BELETRIE

BOŽÍ BOJOVNÍCI

Jaroslav Durych

Vybral a uspořádal Václav Durych

Náboženské eseje, svého času pu-blikované v revui *Na hlubinu*. Široce znalostně a duchovně založené příkla-dy Božích bojovníků – mučedníků pro víru – jsou mnohdy velmi aktuální.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A5, 120 stran, 142 Kč

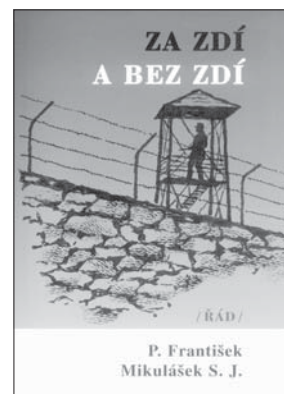
SVĚDECTVÍ VÍRY

ZA ZDÍ A BEZ ZDÍ

P. František Mikulášek, SJ

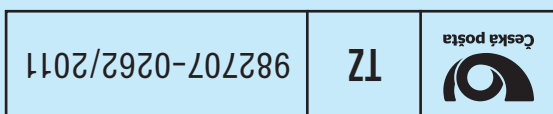
Vzpomínky jezuitského kněze (1913–1993), který byl 9 let věz-něn komunistickým režimem. Pa-měti teologa, kazatele, organizáto-ra katolické mládeže a šéfredaktora *Katolických novin* v letech 1968–69 jsou svěděctvím o hrdinství jezui-tů a katolické církve v dobách po-litického útlaku u nás.

ŘÁD • Brož., A5,
140 stran, 130 Kč

Prodejní dobu našich knihkupectví v Olomouci na Dolním náměstí i na Wurmově ul. o vánočních svátcích najdete na www.maticecm.cz.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1